

Szemely, 1923. szeptember 6. – Budapest, 1999

Apja kéményseprő segéd volt. Hat elemi végzett, majd kifutó volt, később egy pécsi lakatosmesternél inas, 1942-ben segéd lett. 1943-tól a Sopiana Gépgyárban lakatossegéd, majd a pécsi egyetemen üzemlakatos volt. 1944 végén bevonult, 1944. szeptemberben, Erdélyben hadifogságba esett, 1947. decemberben tért haza. Belépett a Magyar Kommunista Pártba, 1948. márciustól a Pécsi Közlekedési Vállalatnál kalauz, majd kocsivezető, később ellenőr volt, 1948 őszétől vállalati párttitkár volt. 1949. júniustól pártalkalmazott, az MDP pécsváradi járási bizottságán oktatási felelős volt, 1952-től a komlói pártbizottság politikai munkatársa, majd a Kossuth-akna pártbizottsági munkatársa volt. 1953-1954-ben elvégezte az egyéves pártfőiskolát, majd az MDP Baranya megyei pártbizottsága agitációs és propaganda osztálya vezetője volt 1956 nyaráig, ezután az MDP KV Propaganda Osztály munkatársa. 1956. december és 1957. május között a Belügyminisztérium alkalmazottja volt, majd visszahelyezték a pártközpontba, ahol 1969. áprilisig az Agitációs és Propaganda Osztályon dolgozott. 1965-ben elvégezte a Marx Károly Közgazdaság-tudományi Egyetemet, közgazdász oklevelet, 1965-ben egyetemi doktori címet szerzett. 1969. áprilisban választották meg a fővárosban a X. kerületi Tanács elnökévé, tisztségéből 1974-ben mentették fel.